Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 92/51/EØF

af 18. juni 1992

om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplering af direktiv 89/48/EØF

(EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens direktiv 94/38/EF af 26. juli 1994	L 217	8	23.8.1994
►**M2**	Kommissionens direktiv 95/43/EF af 20. juli 1995	L 184	21	3.8.1995
►**M3**	Kommissionens direktiv 97/38/EF af 20. juni 1997	L 184	31	12.7.1997
►**M4**	Kommissionens direktiv 2000/5/EF af 25. februar 2000	L 54	42	26.2.2000
►**M5**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001	L 206	1	31.7.2001
►**M6**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M7**	Kommissionens beslutning 2004/108/EF af 28. januar 2004	L 32	15	5.2.2004
►**M8**	Rådets direktiv 2006/100/EF af 20. november 2006	L 363	141	20.12.2006

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995
►**A2**	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

Berigtiget ved:

►**C1**	Berigtigelse, EFT L 17 af 25.1.1995, s. 20 (92/51)			

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/51/EØF

af 18. juni 1992

om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplering af direktiv 89/48/EØF

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, artikel 57, stk. 1, og artikel 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]), i samarbejde med Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

1) I henhold til Traktatens artikel 8 A indebærer det indre marked et område uden indre grænser, og fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser mellem medlemsstaterne er, i overensstemmelse med Traktatens artikel 3, litra c), et af Fællesskabets mål; dette indebærer for medlemsstaternes statsborgere, at de bl.a. har ret til at udøve et erhverv som selvstænding eller lønmodtager i en anden medlemsstat end den, hvori de har opnået deres erhvervsmæssige kvalifikationer;

2) for så vidt angår erhverv, for hvis udøvelse Fællesskabet ikke har fastsat et obligatorisk minimumskvalifikationsniveau, har medlemsstaterne fortsat ret til at fastsætte et sådant niveau med henblik på at sikre kvaliteten af denne virksomhed på deres område; en medlemsstat kan dog ikke uden at tilsidesætte de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Traktatens artikel 5, 48, 52 og 59, pålægge en EF-statsborger at erhverve kvalifikationer, som medlemsstaten sædvanligvis indskrænker sig til at fastsætte under henvisning til de kvalifikationer, der erhverves inden for rammerne af statens eget nationale uddannelsessystem, når den pågældende allerede helt eller delvis har erhvervet disse kvalifikationer i en anden medlemsstat; de værtslande, i hvilke et bestemt erhverv er lovreguleret, skal derfor tage hensyn til de kvalifikationer, der er erhvervet i en anden medlemsstat, og vurdere, om de svarer til de kvalifikationer, som landet selv kræver;

3) Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed ([4]) bidrager til at lette overholdelsen af disse forpligtelser, men direktivet omfatter kun videregående uddannelser;

4) for at lette adgangen til at udøve enhver form for erhvervsvirksomhed, som i værtslandet er gjort betinget af, at vedkommende har gennemgået en uddannelse på et bestemt niveau, bør der indføres en anden generel ordning, som supplerer den første ordning;

([1]) EFT nr. C 263 af 16. 10. 1989, s. 1, og EFT nr. C 217 af 1. 9. 1990, s. 4.
([2]) EFT nr. C 149 af 18. 6. 1990, s. 149, og EFT nr. C 150 af 15. 6. 1992.
([3]) EFT nr. C 75 af 26. 3. 1990, s. 11.
([4]) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989, s. 16.

▼B

5) den supplerende generelle ordning skal baseres på de samme principper og med de nødvendige ændringer følge de samme regler som den oprindelige generelle ordning;

6) dette direktiv finder ikke anvendelse på lovregulerede erhverv, som er omfattet af særlige direktiver, der først og fremmest indfører gensidig anerkendelse af uddannelsesforløb, der gennemføres inden påbegyndelse af arbejdslivet;

7) endvidere finder det heller ikke anvendelse på erhverv, som er omfattet, af særlige direktiver, der først og fremmest indfører anerkendelse af faglig kunnen, som er baseret på erfaringer opnået i en anden medlemsstat; nogle af disse direktiver finder udelukkende anvendelse på beskæftigelse som selvstændig erhvervsdrivende; for at undgå, at en beskæftigelse falder ind under nærværende direktivs anvendelsesområde, hvis der er tale om lønnet beskæftigelse, således at samme beskæftigelse falder ind under forskellige retlige ordninger for anerkendelse, alt efter om den udøves af lønmodtagere eller selvstændige, må disse direktiver gøres gældende for personer, der udøver den pågældende beskæftigelse som lønmodtagere;

8) den supplerende generelle ordning berører ikke anvendelsen af Traktatens artikel 48, stk. 4, og artikel 55;

9) denne supplerende ordning skal gælde for de uddannelsesniveauer, som ikke er omfattet af den oprindelige generelle ordning, nemlig de øvrige videregående uddannelser og tilsvarende uddannelser samt uddannelse svarende til en lang eller kort uddannelse på sekundærtrinnet, eventuelt suppleret med en erhvervsuddannelse eller erhvervspraktik;

10) når der ved udøvelse af et lovreguleret erhverv i et værtsland kræves enten en meget kort uddannelse eller visse personlige egenskaber eller blot en generel uddannelse kan dette direktivs normale ordninger for anerkendelse være uforholdsmæssigt tunge; der bør indføres en forenklet ordning med henblik på sådanne tilfælde;

11) der skal endvidere tages hensyn til, at Det Forenede Kongeriges erhvervsuddannelsessystem har en særlig karakter, idet det påhviler »National Framework of Vocational Qualifications« at fastsætte standarder for de faglige niveauer for samtlige erhvervsmæssige aktiviteter;

12) i visse medlemsstater findes der relativt få lovregulerede erhverv; der findes imidlertid i nogle tilfælde uddannelser, som er specifikt rettet mod udøvelse af de ikke-lovregulerede erhverv, og hvis struktur og niveau fastlægges eller kontrolleres af den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder; dette giver samme garanti som inden for rammerne af et lovreguleret erhverv;

13) det bør overlades til de kompetente myndigheder i værtslandet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EF-retten at fastsætte de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for afviklingen af prøvetiden og egnethedsprøven;

14) da den supplerende generelle ordning omfatter to uddannelsesniveauer, og den oprindelige generelle ordning omfatter et tredje uddannelsesniveau, skal det i førstnævnte ordning fastsættes, hvorvidt og på hvilke vilkår en person, som har en uddannelse på et bestemt niveau, i en anden medlemsstat kan udøve et erhverv, hvor der stilles lovregulerede kvalifikationskrav på et andet niveau;

15) for udøvelsen af visse erhverv kræver nogle medlemsstater, at den pågældende er i besiddelse af et eksamensbevis som defineret i direktiv 89/48/EØF, mens andre medlemsstater for de samme erhverv kræver, at der er gennemgået en erhvervsuddannelse af

▼B

indbyrdes forskellig struktur; visse uddannelser, der er struktureret således, at der ikke udstedes et eksamensbevis som defineret i dette direktiv for dem, har ikke desto mindre et tilsvarende fagligt niveau, og sætter den pågældende i stand til at opnå en stilling med tilsvarende ansvar og opgaver; disse uddannelser bør derfor sidestilles med uddannelser, for hvilke der udstedes eksamensbevis; på grund af de pågældende uddannelsers vidt forskellige karakter kan dette kun ske, ved at de opføres på en liste; med denne sidestilling vil det i givet fald blive muligt at indføre én anerkendelsesordning for disse uddannelser og uddannelser, der er omfattet af direktiv 89/48/EØF; visse lovregulerede uddannelser bør ligeledes ved hjælp af en anden liste sidestilles med uddannelser, for hvilke der udstedes eksamensbevis;

16) på baggrund af den stadige udvikling i erhvervsuddannelsernes strukturer bør der fastsættes en fremgangsmåde for ændring af listerne;

17) eftersom den supplerende generelle ordning omfatter erhverv, hvis udøvelse er betinget af en erhvervsuddannelse på sekundærtrinnet og i højere grad kræver manuelle færdigheder, bør denne ordning ligeledes indebære anerkendelse af disse kvalifikationer, selv om de udelukkende er opnået ved erhvervserfaring i en medlemsstat, som ikke har lovreguleret disse erhverv;

18) den her omhandlede generelle ordning sigter ligesom den første generelle ordning mod at fjerne hindringerne for adgang til at optage og udøve lovregulerede erhverv; selv om det arbejde, der er udført i henhold til Rådets beslutning 85/368/EØF af 16. juli 1985 om sammenlignelighed af de ved erhvervsuddannelse i EF-medlemsstaterne opnåede kvalifikationer ([1]), ikke sigtede mod at ophæve de juridiske hindringer for fri bevægelighed, men havde et andet formål, nemlig at gøre arbejdsmarkedet mere gennemsigtigt, vil det i givet fald kunne udnyttes i gennemførelsen af dette direktiv, navnlig hvor der er tale om fremskaffelse af oplysninger om en erhvervsuddannelses fag og discipliner, indhold og varighed;

19) de faglige organisationer og undervisnings- eller erhvervsuddannelsesinstitutionerne skal i givet fald høres eller på passende vis inddrages i beslutningsprocessen;

20) en ordning af denne art, der ligesom den oprindelige ordning bidrager til at befæste den europæiske borgers ret til at udnytte sine erhvervsmæssige kundskaber i en hvilken som helst medlemsstat, vil øge og samtidig befæste hans ret til også at erhverve sådanne kundskaber dér, hvor han måtte ønske det;

21) begge ordninger bør, når de har været anvendt i en vis periode, underkastes en nærmere vurdering af deres effektivitet, for at der bl.a. kan tages stilling til, i hvilket omfang de kan forbedres —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Definitioner

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

a) *»eksamensbevis«*: ethvert uddannelsesbevis eller flere sådanne beviser under ét,

([1]) EFT nr. L 199 af 31. 7. 1985, s. 56.

▼B

— som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne stats love eller administrative bestemmelser

— hvoraf det fremgår, at indehaveren med positivt resultat har gennemgået

i) enten en post-gymasial uddannelse, dog bortset fra den, der er nævnt i artikel 1, litra a), andet led, i direktiv 89/48/EØF, af mindst et års varighed eller af tilsvarende varighed på deltid, hvortil et af adgangskravene som den generelle regel er gennemførelse af det uddannelsesforløb på sekundærtrinnet, der er adgangsgivende til universiteter og højere læreanstalter, samt den erhvervsmæssige uddannelse, der eventuelt kræves ud over denne post-gymnasiale uddannelse

ii) eller en af de uddannelser, der er anført i bilag C, og

— hvoraf det fremgår, at indehaveren besidder de erhvervsmæssige kvalifikationer, der er påkrævet for at få adgang til et lovreguleret erhverv i den pågældende medlemsstat eller til at udøve det,

såfremt den uddannelse, som dette bevis er udstedt for, overvejende har fundet sted i Fællesskabet eller uden for Fællesskabet på en uddannelsesinstitution, hvor der gives undervisning i overensstemmelse med en medlemsstats love og administrative bestemmelser eller såfremt indehaveren har en erhvervserfaring af tre års varighed attesteret af den medlemsstat, som har anerkendt et uddannelsesbevis udstedt i et tredjeland.

Ethvert uddannelsesbevis eller flere sådanne beviser under ét, som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, sidestilles med et eksamensbevis som defineret i første afsnit, såfremt der er tale om beviser for en uddannelse, der har fundet sted i Fællesskabet, og i denne medlemsstat anerkendes af en kompetent myndighed som værende på tilsvarende niveau, og såfremt der i den pågældende medlemsstat til disse beviser er knyttet de samme rettigheder vedrørende adgang til og udøvelse af et lovreguleret erhverv

b) *»certifikat«*: ethvert uddannelsesbevis eller flere sådanne beviser under ét,

— som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne stats love eller administrative bestemmelser

— hvoraf det fremgår, at indehaveren efter at have gennemgået et uddannelsesforløb på sekundærtrinnet har gennemført:

enten et andet, eventuelt erhvervsrettet, uddannelsesforløb end dem, der er nævnt under litra a), i en uddannelsesinstitution eller i en virksomhed, eller vekselvis i en uddannelsesinstitution og en virksomhed og i givet fald suppleret med den praktiske uddannelse eller med den erhvervspraktik, der kræves ud over det pågældende uddannelsesforløb,

eller den praktiske uddannelse eller den periode med erhvervspraktik, der kræves ud over det pågældende uddannelsesforløb på sekundærtrinnet, eller

— hvoraf det fremgår, at indehaveren efter at have gennemgået et teknisk eller erhvervsfagligt uddannelsesforløb på sekundærtrinnet i givet fald har gennemført,

enten et, eventuelt erhvervsrettet, uddannelsesforløb som omhandlet i andet led

eller den praktiske uddannelse eller periode med erhvervspraktik, der kræves ud over det pågældende tekniske eller erhvervsfaglige uddannelsesforløb på sekundærtrinnet, og

▼B

— hvoraf det fremgår, at indehaveren besidder de erhvervsmæssige kvalifikationer, der er påkrævet for at få adgang til et lovreguleret erhverv i den pågældende medlemsstat eller til at udøve det,

såfremt den uddannelse, som dette bevis er udstedt for, overvejende har fundet sted i Fællesskabet eller uden for Fællesskabet på en uddannelsesinstitution, hvor der gives undervisning i overensstemmelse med en medlemsstats love og administrative bestemmelser, eller såfremt indehaveren har en erhvervserfaring af to års varighed attesteret af den medlemsstat, som har anerkendt et uddannelsesbevis udstedt i et tredjeland.

Ethvert uddannelsesbevis eller flere sådanne beviser under ét, som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, sidestilles med et certifikat som defineret i første afsnit, såfremt der er tale om beviser for en uddannelse, der har fundet sted i Fællesskabet og i denne medlemsstat anerkendes af en kompetent myndighed som værende på tilsvarende niveau, og såfremt der i den pågældende medlemsstat til disse beviser er knyttet de samme rettigheder vedrørende adgang til og udøvelse af et lovreguleret erhverv

c) *»kursusbevis«*: ethvert bevis

— for gennemførelsen af en uddannelse, som ikke indgår i en helhed, der udgør et eksamensbevis efter direktiv 89/48/EØF eller et eksamensbevis eller certifikat efter nærværende direktiv, eller

— som er udstedt efter en vurdering af ansøgerens personlige kvaliteter, egnethed eller kundskaber, som en myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med en medlemsstats love eller administrative bestemmelser, anser for at være væsentlige for udøvelsen af et erhverv, uden at der kræves bevis for forudgående uddannelse

d) *»værtsland«*: den medlemsstat, hvori en EF-statsborger ansøger om tilladelse til at udøve et lovreguleret erhverv, og som ikke er den stat, i hvilken den pågældende erhvervede sit eller sine uddannelsesbevis(er) eller sit kursusbevis eller først udøvede det pågældende erhverv

e) *»lovreguleret erhverv«*: den eller de samlede lovregulerede erhvervsmæssige former for virksomhed, der udgør dette erhverv i en medlemsstat

f) *»lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed«*: erhvervsmæssig virksomhed eller en form deraf, når der enten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser kræves et uddannelsesbevis eller kursusbevis for i en medlemsstat at optage eller udøve denne virksomhed eller en form deraf. Som en form for udøvelse af lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed betragtes blandt andet:

— udøvelse af en aktivitet under anvendelse af en faglig titel, såfremt anvendelse af den pågældende titel er forbeholdt personer, der er i besiddelse af det uddannelsesbevis eller kursusbevis, der kræves i henhold til love eller administrative bestemmelser

— udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed inden for sundhedssektoren, i det omfang vederlag og/eller refusion for denne virksomhed i henhold til medlemsstatens sociale sikringsordning er betinget af, at den pågældende er i besiddelse af et uddannelsesbevis eller kursusbevis.

Når første afsnit ikke finder anvendelse, sidestilles med en lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed en erhvervsmæssig virksomhed, udøvet af medlemmerne af en sammenslutning eller en organisation, som især har til formål at fremme og opretholde et højt niveau inden for den pågældende erhvervsgren, og som med henblik på virkelig-

▼B

gørelsen af denne målsætning af en medlemsstat er anerkendt under en særlig form og:

— udsteder et uddannelsesbevis til sine medlemmer

— sikrer, at de overholder de faglige regler, som den har fastsat, og

— giver dem ret til at anvende en faglig titel eller en forkortelse eller at opnå en stilling svarende til dette uddannelsesbevis.

Når en medlemsstat anerkender en sammenslutning eller en organisation, der opfylder de i andet afsnit anførte betingelser på den i samme afsnit anførte måde, giver den meddelelse herom til Kommissionen

g) *»lovreguleret uddannelse«*: enhver uddannelse:

— som er specifikt rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og

— som består af et uddannelsesforløb, om fornødent suppleret med en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik, hvis struktur og niveau er fastlagt ved denne medlemsstats love eller administrative bestemmelser, eller som er omfattet af en kontrol eller godkendelse foretaget af den myndighed, der er udpeget med henblik herpå

h) *»erhvervserfaring«*: faktisk og lovmæssig udøvelse af et bestemt erhverv i den medlemsstat

i) *»prøvetid«*: udøvelse af et lovreguleret erhverv, der finder sted i værtslandet på en kvalificeret fagmands ansvar og eventuelt er ledsaget af en supplerende uddannelse. Prøvetiden afsluttes med en bedømmelse. Bestemmelserne for prøvetid og bedømmelse heraf fastsættes af de kompetente myndigheder i værtslandet.

Den prøveansattes status i værtslandet, navnlig for så vidt angår opholdsret, forpligtelser, sociale rettigheder og ydelser, godtgørelser og vederlag, fastsættes af værtslandets kompetente myndigheder i overensstemmelse med gældende EF-ret

j) *»egnethedsprøve«*: en kontrol udelukkende af ansøgerens faglige kundskaber, som foretages af værtslandets kompetente myndigheder, og hvis formål er at vurdere ansøgerens egnethed til at udøve et lovreguleret erhverv i dette land.

Med henblik på denne kontrol opstiller de kompetente myndigheder en liste over de fag, der på grundlag af en sammenligning mellem den uddannelse, der kræves i den pågældende medlemsstat, og den uddannelse, som ansøgeren har fået, ikke er omfattet af det eller de uddannelsesbeviser, som ansøgeren fremlægger. Disse fag kan omfatte såvel teoretiske kundskaber som praktiske færdigheder, der kræves for udøvelsen af erhvervet.

Ved egnethedsprøven skal der tages hensyn til det forhold, at ansøgeren i hjemlandet eller det seneste opholdsland er en kvalificeret fagmand. Prøven skal vedrøre fag, som vælges blandt dem, der er opført på den i andet afsnit nævnte liste, og hvortil kendskab er en væsentlig forudsætning for, at ansøgeren kan udøve det pågældende erhverv i værtslandet. De nærmere betingelser for egnethedsprøven fastsættes af værtslandets kompetente myndigheder.

Den status, der i værtslandet tilkommer den ansøger, der ønsker at forberede sig til egnethedsprøven i det pågældende land, fastsættes af de kompetente myndigheder i dette land i overensstemmelse med gældende EF-ret.

▼B

KAPITEL II

Anvendelsesområde

Artikel 2

Dette direktiv gælder for enhver EF-statsborger, der ønsker at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller lønmodtager i et værtsland.

Dette direktiv gælder hverken for de erhverv, der er omfattet af et særligt direktiv, hvorved der mellem medlemsstaterne indføres en gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, eller for de erhverv, der er omfattet af et af de i bilag A anførte direktiver.

De i bilag B anførte direktiver skal gøres gældende for udøvelsen af lønnet beskæftigelse af den art, som er omfattet af disse direktiver.

KAPITEL III

Ordning for anerkendelse, når værtslandet kræver et eksamensbevis i henhold til nærværende direktiv eller i henhold til direktiv 89/48/EØF

Artikel 3

Når der i værtslandet kræves et eksamensbevis som defineret i dette direktiv eller i direktiv 89/48/EØF for at optage eller udøve et bestemt lovreguleret erhverv, kan den kompetente myndighed ikke - medmindre andet er fastsat i direktiv 89/48/EØF - under henvisning til manglende kvalifikationer nægte en EF-statsborger adgang til at optage eller udøve et sådant erhverv på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere,

a) såfremt ansøgeren er i besiddelse af et eksamensbevis som defineret i dette direktiv eller direktiv 89/48/EØF, som i en anden medlemsstat er foreskrevet som betingelse for adgang til dér at optage eller udøve det samme erhverv, og som er opnået i en medlemsstat, eller

b) såfremt ansøgeren på fuldtidsbasis har udøvet det pågældende erhverv i mindst to år eller i en tilsvarende periode på deltid i løbet af de forudgående ti år i en anden medlemsstat, hvor dette erhverv ikke er hverken lovreguleret i henhold til artikel 1, litra e), og artikel 1, litra f), første afsnit, i dette direktiv eller i henhold til artikel 1, litra c), og artikel 1, litra d), første afsnit, i direktiv 89/48/EØF, og den pågældende er i besidddelse af et eller flere uddannelsesbeviser

   — som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne stats love eller administrative bestemmelser

   — hvoraf det fremgår, at indehaveren med positivt resultat har gennemgået en post-gymnasial uddannelse, dog bortset fra den, der er nævnt i artikel 1, litra a), andet led, i direktiv 89/48/EØF, af mindst et års varighed eller af tilsvarende varighed på deltid, hvortil et af adgangskravene som den generelle regel er gennemførelse af det uddannelsesforløb på sekundærtrinnet, der er adgangsgivende til universiteter og højere læreanstalter, samt den eventuelle erhvervsmæssige uddannelse, der indgår i denne post-gymnasiale uddannelse, eller

   — som attesterer lovreguleret uddannelse, jf. bilag D, og

   — som har forberedt ham til at udøve det pågældende erhverv.

▼B

Den ovenfor omhandlede erhvervserfaring på to år kan dog ikke kræves, når det eller de uddannelsesbeviser, som ansøgeren er i besiddelse af, og som er omhandlet i dette litra, er udstedt som bevis for en lovreguleret uddannelse.

Ethvert uddannelsesbevis eller flere sådanne beviser under ét, som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, sidestilles med det i første afsnit omhandlede uddannelsesbevis, såfremt der er tale om beviser for en uddannelse, der har fundet sted i Fællesskabet og af denne medlemsstat anerkendes som værende på tilsvarende niveau, på betingelse af, at denne anerkendelse er blevet meddelt de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

Uanset stk. 1 er værtslandet ikke forpligtet til at anvende denne artikel, når der i dette kræves et eksamensbevis som defineret i direktiv 89/48/EØF for at optage eller udøve et bestemt lovreguleret erhverv, og når en af betingelserne for udstedelse af dette eksamensbevis er gennemførelse med positivt resultat af en post-gymnasial uddannelse af en varighed på over fire år.

Artikel 4

1. Artikel 3 er ikke til hinder for, at værtslandet ligeledes af ansøgeren kræver:

a) at han beviser, at han har erhvervserfaring, når varigheden af den uddannelse, som han i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a) og b), dokumenterer at have gennemgået, er mindst et år kortere end den uddannelsestid, der kræves i værtslandet. Kravene til længden af erhvervserfaringen må i så fald ikke overstige:

   — det dobbelte af den manglende uddannelsestid, når denne vedrører en post-gymnasial uddannelse og/eller en praktisk uddannelse, der gennemføres under tilsyn af den praktiklærer og afsluttes med en eksamen

   — den manglende uddannelsestid, når denne vedrører erhvervspraktik, der gennemføres med støtte fra en kvalificeret fagmand.

   For så vidt angår eksamensbeviser i henhold til artikel 1, litra a), andet afsnit, fastsættes varigheden af denne uddannelse, der anerkendes som værende på samme niveau, på grundlag af den uddannelse, der er defineret i artikel 1, litra a), første afsnit.

   Ved anvendelsen af nærværende litra skal der tages hensyn til den i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede erhvervserfaring.

   Længden af den krævede erhvervserfaring må under ingen omstændigheder overstige fire år.

   Der kan imidlertid ikke kræves erhvervserfaring af en ansøger, der er i besiddelse af et eksamensbevis for et post-gymnasialt uddannelsesforløb som omhandlet i artikel 1, litra a), andet led, eller et eksamensbevis som defineret i artikel 1, litra a), i direktiv 89/48/EØF, og som ønsker at udøve sit erhverv i en medlemsstat, ►**C1** hvor der kræves et eksamensbevis for et af de uddannelsesforløb der er omhandlet i bilag C ◄

b) at han gennemgår en prøvetid, der dog ikke må overstige tre år, eller går op til en egnethedsprøve:

   — når den uddannelse, han i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a) og b), har fået, omfatter teoretiske og/eller praktiske fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det eksamensbevis som defineret i nærværende direktiv eller i direktiv 89/48/EØF, som er foreskrevet i værtslandet, eller

   — når det lovregulerede erhverv - i det tilfælde, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, litra a) - i værtslandet omfatter en eller flere former for lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, der ikke

▼B

forekommer i det lovregulerede erhverv i ansøgerens hjemland eller seneste opholdsland, og denne forskel er karakteriseret ved en særlig uddannelse, som kræves i værtslandet, og som omfatter teoretiske og/eller praktiske fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det af ansøgeren fremlagte eksamensbevis som defineret i nærværende direktiv eller i direktiv 89/48/EØF, eller

— når det lovregulerede erhverv - i det tilfælde, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, litra b) - i værtslandet omfatter en eller flere former for lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, der ikke forekommer i det erhverv, som ansøgeren har udøvet i sit hjemland eller seneste opholdsland, og denne forskel er karakteriseret ved en særlig uddannelse, der kræves i værtslandet, og som omfatter teoretiske og/eller praktiske fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det eller de af ansøgeren fremlagte uddannelsesbeviser.

▼M5

Kræver værtslandet, at ansøgeren gennemgår en prøvetid eller består en egnethedsprøve, skal det først undersøge, om de kundskaber, ansøgeren har erhvervet i løbet af sin erhvervserfaring, er af en sådan karakter, at de helt eller delvis dækker den væsentlige forskel, der er henvist til i første afsnit.

▼B

Gør værtslandet brug af den i første afsnit nævnte mulighed, skal det give ansøgeren ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve. Har et værtsland, hvori der kræves et eksamensbevis som defineret i direktiv 89/48/EØF eller i nærværende direktiv, til hensigt at indføre fravigelser af ansøgerens ret til selv at vælge, finder fremgangsmåden i artikel 14 anvendelse.

Uanset foregående afsnit kan værtslandet forbeholde sig ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve, når

— der er tale om erhverv, for hvis udøvelse det er nødvendigt at have nøje kendskab til national ret, og i forbindelse med hvilke rådgivning og/eller bistand med hensyn til national ret indgår som et væsentligt og fast element, eller

— der i værtslandet for at optage eller udøve erhvervet kræves et eksamensbevis som defineret i direktiv 89/48/EØF, og når en af betingelserne for udstedelse af dette eksamensbevis er gennemførelse med positivt resultat af en post-gymnasial uddannelse af en varighed på over tre år eller af en tilsvarende varighed på deltid, og ansøgeren er i besiddelse enten af et eksamensbevis som defineret i nærværende direktiv eller af et eller flere uddannelsesbeviser som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i nærværende direktiv, og som ikke er omfattet af artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 89/48/EØF.

2. Værtslandet kan dog ikke anvende bestemmelserne i stk. 1, litra a) og b), kumulativt.

KAPITEL IV

Ordning for anerkendelse, når værtslandet kræver et eksamensbevis, og ansøgeren er i besiddelse af et certifikat eller et tilsvarende uddannelsesbevis

Artikel 5

Når der i værtslandet kræves et eksamensbevis for at optage eller udøve et bestemt lovreguleret erhverv, kan den kompetente myndighed ikke under henvisning til manglende kvalifikationer nægte en EF-statsborger

▼B

adgang til at optage eller udøve et sådant erhverv på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere,

a) såfremt ansøgeren er i besiddelse af det certifikat, som i en anden medlemsstat er foreskrevet som betingelse for adgang til dér at optage eller udøve det samme erhverv, og som er opnået i en medlemsstat, eller

b) såfremt ansøgeren på fuldtidsbasis har udøvet det pågældende erhverv i to år i løbet af de forudgående ti år i en anden medlemsstat, hvor dette erhverv ikke er lovreguleret i henhold til artikel 1, litra e), og artikel 1, litra f), første afsnit, og den pågældende er i besiddelse af et eller flere uddannelsesbeviser

— som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne stats love eller administrative bestemmelser

— hvoraf det fremgår, at indehaveren efter at have gennemgået et uddannelsesforløb på sekundærtrinnet har fuldført

enten et andet alment eller erhvervsrettet uddannelsesforløb end dem, der er omhandlet i litra a), og som har fundet sted i en uddannelsesinstitution eller i en virksomhed eller vekselvis i en uddannelsesinstitution og en virksomhed, i givet fald suppleret med den praktiske uddannelse eller den erhvervspraktik, der er en integrerende del af det pågældende uddannelsesforløb,

eller den praktiske uddannelse eller den erhvervspraktikperiode, der er en integrerende del af det pågældende uddannelsesforløb på sekundærtrinnet, eller

— hvoraf det fremgår, at indehaveren efter at have gennemgået et teknisk eller erhvervsfagligt uddannelsesforløb på sekundærtrinnet i givet fald har fuldført

enten et alment eller erhvervsrettet uddannelsesforløb som nævnt i andet led,

eller den praktiske uddannelse eller den erhvervspraktikperiode, der er en integrerende del af det pågældende tekniske eller erhvervsfaglige uddannelsesforløb på sekundærtrinnet, og

— som har forberedt denne til at udøve det pågældende erhverv.

Den ovenfor omhandlede erhvervserfaring på to år kan dog ikke kræves, når det eller de uddannelsesbeviser, som ansøgeren er i besiddelse af, og som er omhandlet i dette litra, er udstedt som bevis for en lovreguleret uddannelse.

Værtslandet kan imidlertid kræve, at ansøgeren gennemgår en prøvetid, der dog ikke må overstige tre år, eller går op til en egnethedsprøve. Værtslandet skal give ansøgeren ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve.

▼M5

Kræver værtslandet, at ansøgeren gennemgår en prøvetid eller består en egnethedsprøve, skal det først undersøge, om de kundskaber, ansøgeren har erhvervet i løbet af sin erhvervserfaring, er af en sådan karakter, at de helt eller delvis dækker den væsentlige forskel mellem eksamensbeviset og certifikatet.

▼B

Har værtslandet til hensigt at fravige ansøgerens ret til selv at vælge, finder fremgangsmåden i artikel 14 anvendelse.

▼B

KAPITEL V

Ordning for anerkendelse, når værtslandet kræver et certifikat

Artikel 6

Når der i værtslandet kræves et certifikat for at optage eller udøve et bestemt lovreguleret erhverv, kan den kompetente myndighed ikke under henvisning til manglende kvalifikationer nægte en EF-statsborger adgang til at optage eller udøve et sådant erhverv på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere:

a) såfremt ansøgeren er i besiddelse af et eksamensbevis som defineret i nærværende direktiv eller i direktiv 89/48/EØF eller det certifikat, som i en anden medlemsstat er foreskrevet som betingelse for adgang til dér at optage eller udøve det samme erhverv, og som er opnået i en medlemsstat, eller

b) såfremt ansøgeren på fuldtidsbasis har udøvet det pågældende erhverv i to år eller i en tilsvarende periode på deltid i løbet af de forudgående ti år i en anden medlemsstat, hvor dette erhverv ikke er lovreguleret i henhold til artikel 1, litra e), og artikel 1, litra f), første afsnit, og den pågældende er i besiddelse af et eller flere uddannelsesbeviser

   — som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne stats love eller administrative bestemmelser

   — hvoraf det fremgår, at indehaveren med positivt resultat har gennemgået en post-gymnasial uddannelse, dog bortset fra den, der er nævnt i artikel 1, litra a), andet led, i direktiv 89/48/EØF, af mindst et års varighed eller af tilsvarende varighed på deltid, hvortil et af adgangskravene som den generelle regel er gennemførelse af det uddannelsesforløb på sekundærtrinnet, der er adgangsgivende til universiteter og højere læreanstalter, samt den eventuelle erhvervsmæssigge uddannelse, der indgår i denne postgymnasiale uddannelse, eller

   — hvoraf det fremgår, at indehaveren efter at have gennemgået et uddannelsesforløb på sekundærtrinnet har fuldført

     enten et andet alment eller erhvervsrettet uddannelsesforløb end dem, der er omhandlet i litra a), og som har fundet sted i en uddannelsesinstitution eller i en virksomhed eller vekselvis i en uddannelsesinstitution og en virksomhed, i givet fald suppleret med den praktiske uddannelse eller den erhvervspraktik, der er en integrerende del af det pågældende uddannelsesforløb,

     eller den praktiske uddannelse eller den erhvervspraktikperiode, der er en integrerende del af det pågældende uddannelsesforløb på sekundærtrinnet, eller

   — hvoraf det fremgår, at indehaveren efter at have gennemgået et teknisk eller erhvervsfagligt uddannelsesforløb på sekundærtrinnet i givet fald har fuldført

     enten et alment eller erhvervsrettet uddannelsesforløb som nævnt i tredje led,

     eller den praktiske uddannelse eller den erhvervspraktikperiode, der er en integrerende del af det pågældende tekniske eller erhvervsfaglige uddannelsesforløb på sekundærtrinnet, og

   — som har forberedt ham til at udøve det pågældende erhverv.

   Den ovenfor omhandlede erhvervserfaring på to år kan dog ikke kræves, når det eller de uddannelsesbeviser, som ansøgeren er i besiddelse af, og som er omhandlet i dette litra, er udstedt som bevis for en lovreguleret uddannelse

▼B

c) såfremt ansøgeren, uden at være i besiddelse af hverken et eksamensbevis, et certifikat eller et uddannelsesbevis, som defineret i artikel 3, stk. 1, litra b), eller i denne artikels litra b), på fuldtidsbasis har udøvet det pågældende erhverv i en anden medlemsstat, hvor dette erhverv ikke er lovreguleret i henhold til artikel 1, litra e), og artikel 1, litra f), første afsnit, i tre år i træk eller i en tilsvarende periode på deltid i løbet af de forudgående ti år.

Ethvert uddannelsesbevis eller flere sådanne beviser under ét, som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, sidestilles med det i stk. 1, litra b), omhandlede uddannelsesbevis, såfremt der er tale om beviser for en uddannelse, der har fundet sted i Fællesskabet og af denne medlemsstat anerkendes som værende på tilsvarende niveau, på betingelse af at denne anerkendelse er blevet meddelt de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

Artikel 7

Artikel 6 er ikke til hinder for, at værtslandet ligeledes af ansøgeren kræver:

a) at han gennemgår en prøvetid, der dog ikke må overstige to år, eller går op til en egnethedsprøve, når den uddannelse, han ►C1 i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a) eller b), ◄ har fået, omfatter teoretiske og/eller praktiske fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det certifikat, som er foreskrevet i værtslandet, eller når der er forskelle i de aktivitetsområder, for hvilke der af værtslandet kræves en særlig uddannelse, der omfatter teoretiske og/eller praktiske fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det uddannelsesbevis, der indehaves af ansøgeren.

▼M5

Kræver værtslandet, at ansøgeren gennemgår en prøvetid eller består en egnethedsprøve, skal det først undersøge, om de kundskaber, ansøgeren har erhvervet i løbet af sin erhvervserfaring, er af en sådan karakter, at de helt eller delvis dækker den væsentlige forskel, der er henvist til i første afsnit.

▼B

Gør værtslandet brug af denne mulighed, skal det give ansøgeren ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve. Har et værtsland, hvori der kræves certifikat, til hensigt at fravige ansøgerens ret til selv at vælge, finder fremgangsmåden i artikel 14 anvendelse

b) at han gennemgår en prøvetid, der dog ikke må overstige to år, eller går op til en egnethedsprøve, såfremt han i det i artikel 6, stk. 1, litra c), omhandlede tilfælde hverken er i besiddelse af et eksamensbevis, et certifikat eller et uddannelsesbevis. Værtslandet kan forbeholde sig ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve.

KAPITEL VI

Særlige ordninger for anerkendelse af andre kvalifikationer

Artikel 8

Når der i værtslandet kræves et kursusbevis for at optage eller udøve et bestemt lovreguleret erhverv, kan den kompetente myndighed ikke under henvisning til manglende kvalifikationer nægte en EF-statsborger adgang til at optage eller udøve et sådant erhverv på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere,

a) såfremt ansøgeren er i besiddelse af et kursusbevis, som i en anden medlemsstat er foreskrevet som betingelse for adgang til dér at

▼B

optage eller udøve samme erhverv, og som er opnået i en anden medlemsstat, eller

b) hvis ansøgeren kan dokumentere at have kvalifikationer erhvervet i andre medlemsstater

som giver tilsvarende sikkerhed, navnlig inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse, som dem, der er foreskrevet ved lov eller administrative bestemmelser i værtslandet.

Kan ansøgeren ikke dokumentere at have et sådant bevis eller sådanne kvalifikationer, gælder værtslandets love og administrative bestemmelser.

Artikel 9

Når der i værtslandet for at optage eller udøve et lovreguleret erhverv kun stilles krav om besiddelse af et uddannelsesbevis, der attesterer generel uddannelse på primært eller sekundært uddannelsesniveau, kan den kompetente myndighed ikke under henvisning til manglende kvalifikationer nægte en EF-statsborger adgang til at optage eller udøve sådant erhverv på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere, såfremt ansøgeren er indehaver af et uddannelsesbevis på tilsvarende niveau udstedt i en anden medlemsstat.

Dette uddannelsesbevis skal i den pågældende medlemsstat være udstedt af en kompetent myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med denne stats love eller administrative bestemmelser.

KAPITEL VII

Andre foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsretten, den frie udveksling af tjenesteydelser og lønmodtagernes frie bevægelighed

Artikel 10

1. Den kompetente myndighed i et værtsland, der gør adgang til et lovreguleret erhverv betinget af, at ansøgeren fremlægger attest for hæderlighed, vandelsattest eller bevis for, at han ikke er under konkurs, og som kan suspendere eller inddrage retten til udøvelse af et sådant erhverv i tilfælde af grov forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af den pågældende virksomhed eller overtrædelse af straffeloven, skal som tilstrækkeligt bevis for statsborgere fra andre medlemsstater, der ønsker at udøve dette erhverv på dets område, godkende de dokumenter, der er udstedt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, og hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt.

Hvis de dokumenter, der er omhandlet i første afsnit, ikke udstedes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, erstattes de af en under ed afgivet erklæring eller - i de medlemsstater, hvor sådan edsaflæggelse ikke anvendes - af en højtidelig erklæring afgivet af den pågældende for en kompetent retslig eller administrativ myndighed eller i givet fald for en notar eller et statsanerkendt fagligt organ, som udsteder en attestation med bekræftelse af denne ed eller højtidelige erklæring.

2. Kræver den kompetente myndighed i værtslandet af statsborgere i dette land dokumentation for fysisk og psykisk sundhed som betingelse for adgang til og udøvelse af et lovreguleret erhverv, skal den som tilstrækkeligt bevis herfor godkende fremlæggelse af det dokument, der kræves i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland.

▼B

Såfremt den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, i forbindelse med adgang til eller udøvelse af det pågældende erhverv ikke kræver dokumentation af denne art, godkender værtslandet, at statsborgere fra den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, fremlægger en af en kompetent myndighed i denne stat udstedt attestation, der svarer til attestationerne i værtslandet.

3. Den kompetente myndighed i værtslandet kan kræve, at de dokumenter og attester, der er omhandlet i stk. 1 og 2, ved fremlæggelsen højst er tre måneder gamle.

4. Hvis den kompetente myndighed i værtslandet som betingelse for adgang til og udøvelse af et lovreguleret erhverv kræver af landets statsborgere, at de aflægger ed eller afgiver en højtidelig erklæring, og kan denne ed eller denne erklæring på grund af sin udformning ikke bruges af statsborgere fra de andre medlemsstater, skal myndigheden drage omsorg for, at en passende og dækkende udformning kan forelægges for de pågældende.

▼M5

5. Hvis der i værtsmedlemsstaten i forbindelse med adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv skal føres bevis for den finansielle formåen, betragter denne stat certifikater udstedt af banker i oprindelsesmedlemsstaten eller i den pågældendes seneste opholdsmedlemsstat som ligestillede med certifikater, der udstedes på dens eget område.

6. Hvis en værtsmedlemsstats kompetente myndighed for sine egne statsborgeres vedkommende gør adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv betinget af, at der føres bevis for, at de er forsikret mod de økonomiske følger af deres erhvervsansvar, anerkender denne medlemsstat certifikater udstedt af forsikringsselskaber i de øvrige medlemsstater som ligestillede med certifikater, der udstedes på dens eget område. I certifikaterne skal det angives, at assurandøren har efterkommet de love og bestemmelser, som er gældende i værtsmedlemsstaten, for så vidt angår forsikringsbetingelser og dækningsgrad. Certifikaterne må ved fremlæggelsen ikke være mere end tre måneder gamle.

▼B

Artikel 11

1. Den kompetente myndighed i værtslandet skal sikre, at EF-statsborgere, som opfylder betingelserne for dér i landet at få adgang til at optage og udøve et lovreguleret erhverv, har ret til at benytte den faglige titel i værtslandet, der svarer til det pågældende erhverv.

2. Den kompetente myndighed i værtslandet skal sikre, at EF-statsborgere, som opfylder betingelserne for dér i landet at få adgang til at optage og udøve en lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, har ret til at benytte hjemlandets eller det seneste opholdslands retmæssige titel og eventuelt en forkortelse heraf på det pågældende lands sprog. Værtslandet kan foreskrive, at denne titel skal efterfølges af navn på og beliggenhed for den institution eller den eksamenskommission, der har tildelt den.

3. Hvis et erhverv i værtslandet er reguleret af en sammenslutning eller organisation som omhandlet i artikel 1, litra f), kan medlemsstaternes statsborgere kun anvende den faglige titel eller forkortelse, som denne sammenslutning eller organisation giver ret til, såfremt de fremlægger bevis på medlemskab af nævnte sammenslutning eller organisation.

Gør sammenslutningen eller organisationen opnåelse af medlemskab betinget af visse kvalifikationer, kan denne betingelse for så vidt angår statsborgere fra andre medlemsstater, der er i besiddelse af et eksamensbevis i henhold til artikel 1, litra a), et certifikat i henhold til artikel 1, litra b), eller et uddannelsesbevis i henhold til artikel 3, stk. 1, litra b), eller artikel 5, stk. 1, litra b), eller artikel 9, kun gøres

▼B

gældende på de vilkår, der er fastsat i dette direktiv, særlig artikel 3, 4 og 5.

Artikel 12

1. Værtslandet accepterer som dokumentation for, at de i artikel 3 til 9 nævnte betingelser er opfyldt, de dokumenter, som medlemsstaternes kompetente myndigheder har udstedt, og som vedkommende skal fremlægge til støtte for sin ansøgning om tilladelse til at udøve det pågældende erhverv.

2. Behandlingen af en ansøgning om tilladelse til at udøve et lovreguleret erhverv skal afsluttes så hurtigt som muligt, og resultatet skal meddeles ved en begrundet beslutning truffet af værtslandets kompetente myndighed senest fire måneder efter, at samtlige akter vedrørende den pågældende er fremlagt. Beslutningen eller manglende beslutning kan appelleres i henhold til nationale retsregler.

KAPITEL VIII

Fremgangsmåden ved koordinering

Artikel 13

1. Medlemsstaterne udpeger inden for den frist, der er fastsat i artikel 17, de kompetente myndigheder, der er bemyndiget til at modtage ansøgningerne og træffe de beslutninger, der er omhandlet i dette direktiv. De giver de øvrige medlemsstater og Kommissionen underretning herom.

2. Hver medlemsstat udpeger en koordinator for de i stk. 1 omhandlede myndigheders virksomhed og giver de øvrige medlemsstater og Kommissionen underretning herom. Koordinatoren har til opgave at sørge for en ensartet gennemførelse af dette direktiv inden for alle de berørte erhverv. Koordinatoren er medlem af den koordinationsgruppe, der er nedsat under Kommissionen i henhold til direktiv 89/48/EØF, artikel 9, stk. 2.

Den koordinationsgruppe, der er nedsat i henhold til nævnte artikel 9, stk. 2, har også til opgave

▼M5

— at lette iværksættelsen af dette direktiv blandt andet ved at vedtage og offentliggøre udtalelser om de spørgsmål, Kommissionen forelægger den

▼B

— at indsamle alle relevante oplysninger om direktivets gennemførelse i medlemsstaterne, navnlig oplysninger til brug ved opstillingen af en vejledende fortegnelse over lovregulerede erhverv og oplysninger om afvigelser mellem de kvalifikationer, der meddeles i medlemsstaterne, således at disses kompetente myndigheder lettere kan vurdere eventuelle væsentlige forskelle.

Kommissionen kan høre gruppen om eventuelle ændringer i den indførte ordning.

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på at tilvejebringe de nødvendige oplysninger om anerkendelse af eksamensbeviser og certifikater samt de andre betingelser for adgang til et lovreguleret erhverv inden for rammerne af dette direktiv. De kan til udførelsen af denne opgave lade sig bistå af de eksisterende informationsnet, og i givet fald de relevante faglige sammenslutninger eller organisationer. Kommissionen tager de initiativer, der er nødvendige for at sikre udbygning og koordinering af fremsendelsen af de nødvendige oplysninger.

▼B

KAPITEL IX

Undtagelsesprocedurer vedrørende valg mellem prøvetid og egnethedsprøve

Artikel 14

1. Har en medlemsstat i medfør af artikel 4, stk. 1, litra b), andet afsnit, andet punktum, eller artikel 5, stk. 3, eller artikel 7, litra a), andet afsnit, andet punktum, til hensigt ikke at lade ansøgere vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve, skal den straks sende et udkast til den pågældende forskrift til Kommissionen. Samtidig skal den meddele Kommissionen grundene til, at det er nødvendigt at indføre en sådan forskrift.

Kommissionen underretter straks de øvrige medlemsstater om udkastet; den kan desuden høre den i artikel 13, stk. 2, omhandlede koordinationsgruppe om dette udkast.

2. Ud over Kommissionens og de øvrige medlemsstaters mulighed for at indgive bemærkninger til udkastet kan medlemsstaten kun vedtage forskriften, hvis Kommissionen ikke inden for en frist på tre måneder har rejst indsigelse mod den ved en besluining.

3. Efter anmodning fra en medlemsstat eller Kommissionen skal medlemsstaterne straks fremsende den endelige ordlyd af en forskrift, der følger af anvendelsen af denne artikel.

KAPITEL X

Fremgangsmåden med ændring af bilag C og D

▼M6

Artikel 15

1. Listerne over uddannelserne i bilag C og D vil kunne ændres efter en begrundet anmodning fra den berørte medlemsstat til Kommissionen. Med anmodningen skal følge alle nødvendige oplysninger, herunder navnlig de relevante nationale retsforskrifter. Den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, underretter ligeledes de andre medlemsstater.

2. Kommissionen ser nærmere på den pågældende uddannelse samt på de uddannelser, der kræves i de andre medlemsstater. Den undersøger navnlig, om eksamensbeviset for den pågældende uddannelse giver indehaveren

— et erhvervsuddannelsesniveau, der svarer til niveauet for den postgymnasiale uddannelse, der er nævnt i artikel 1, litra a), første afsnit, andet led, nr. i), samt

— tilsvarende ansvar og opgaver.

3. Kommissionen bistås af et udvalg.

Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

4. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF ([1]), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

([1]) Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23)

▼M6

5. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om sin afgørelse og offentliggør i givet fald den således ændrede liste i Den Europæiske Unions Tidende.

6. Ændringer til listerne over uddannelseskurser i bilag C og D foretaget på grundlag af ovennævnte procedure gælder straks fra den dato, Kommissionen har fastsat.

▼B

KAPITEL XI

Andre bestemmelser

Artikel 16

Efter den i artikel 17 fastsatte dato skal medlemsstaterne hvert andet år fremsende en rapport til Kommissionen om anvendelsen af den indførte ordning.

Denne rapport skal ud over almindelige bemærkninger også indeholde en statistisk oversigt over de afgørelser, der er truffet, samt en beskrivelse af større problemer, som anvendelsen af dette direktiv har medført.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv inden den 18. juni 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 18

Senest fem år efter den dato, der er fastsat i artikel 17, forelægger Kommissionen en beretning for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om gennemførelsen af dette direktiv.

Kommissionen skal, når den har foretaget alle de nødvendige konsultationer, fremlægge sine konklusioner vedrørende eventuelle nødvendige ændringer af dette direktiv. Samtidig forelægger Kommissionen i givet fald forslag til forbedring af de bestående retsforskrifter med det formål at lette den frie bevægelighed, etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser.

Artikel 19

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG A

Oversigt over direktiver som omhandlet i artikel 2, stk. 2

1) 64/429/EØF ([1])

Rådets direktiv af 7. juli 1964 om gennemførelse af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for de be- og forarbejdende erhverv under CITI-hovedgrupperne 23 til 40 (industri og håndværk)

64/427/EØF ([2])

Rådets direktiv af 7. Juli 1964 om de nærmere overgangsforanstaltninger for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for de be- og forarbejdende erhverv under CITI-hovedgrupperne 23 til 40 (industri og håndværk)

2) 68/365/EØF ([3])

Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om gennemførelsen af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for nærings- og nydelsesmiddelindustrien og fremstillingen af drikkevarer (CITI-hovedgrupperne 20 og 21)

68/366/EØF ([4])

Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om de nærmere overgangsforanstaltninger for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for nærings- og nydelsesmiddelindustrien og fremstillingen af drikkevarer (CITI-hovedgrupperne 20 og 21)

3) 64/223/EØF ([5])

Rådets direktiv af 25. februar 1964 om gennemførelse af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for virksomhed inden for engroshandelen

64/224/EØF ([6])

Rådets direktiv af 25. februar 1964 om gennemførelse af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for formidlervirksomhed inden for handel, industri og håndværk

64/222/EØF ([7])

Rådets direktiv af 25. februar 1964 om de nærmere overgangsforanstaltninger inden for følgende erhvervsområder: engroshandel og formidlervirksomhed inden for handel, industri og håndværk

4) 68/363/EØF ([8])

Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om gennemførelsen af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for detailhandelen (ex CITI-gruppe 612)

68/364/EØF ([9])

Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om de nærmere overgangsforanstaltninger for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for detailhandelen (ex CITI-gruppe 612)

5) 70/522/EØF ([10])

Rådets direktiv af 30. november 1970 om gennemførelsen af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for engroshandelen med kul og for formidlervirksomhed inden for kulsektoren (ex CITI-gruppe 6112)

([1]) EFT nr. 117 af 23. 7. 1964, s. 1880/64.
([2]) EFT nr. 117 af 23. 7. 1964, s. 1863/64. Ændret ved direktiv 69/77/EØF (EFT nr. L 59 af 10. 3. 1969, s. 8).
([3]) EFT nr. L 260 af 22. 10. 1968, s. 9.
([4]) EFT nr. L 260 af 22. 10. 1968, s. 12.
([5]) EFT nr. 56 af 4. 4. 1964, s. 863/64.
([6]) EFT nr. 56 af 4. 4. 1964, s. 869/64.
([7]) EFT nr. 56 af 4. 4. 1964, s. 857/64.
([8]) EFT nr. L 260 af 22. 10. 1968, s. 1.
([9]) EFT nr. L 260 af 22. 10. 1968, s. 6.
([10]) EFT nr. L 267 af 10. 12. 1970, s. 14.

▼B

70/523/EØF ([1])

Rådets direktiv af 30. november 1970 om de nærmere overgangsforanstaltninger for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for engroshandelen med kul, og for formidlervirksomhed inden for kulsektoren (ex CITI-gruppe 6112)

6) 74/557/EØF ([2])

Rådets direktiv af 4. juni 1974 om gennemførelse af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændig virksomhed og formidlervirksomhed inden for handel med og distribution af giftige stoffer

74/556/EØF ([3])

Rådets direktiv af 4. juni 1974 om de nærmere regler for overgangsforanstaltninger for virksomhed inden for handel med og distribution af giftige stoffer og virksomhed, der medfører erhvervsmæssig anvendelse af disse stoffer, herunder formidlervirksomhed

7) 68/367/EØF ([4])

Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om gennemførelsen af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for personlige tjenesteydelser (ex CITI-hovedgruppe 85):

1. Restaurations- og udskænkningsvirksomhed (CITI-gruppe 852)

2. Hotel- og campingpladsvirksomhed (CITI-gruppe 853)

68/368/EØF ([5])

Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om de nærmere overgangsforanstaltninger for selvstændig erhvervsvirksomhed inden for de personlige tjenesteydelser (ex CITI-hovedgruppe 85):

1. Restaurations- og udskænkningsvirksomhed (CITI-gruppe 852)

2. Hotel- og campingpladsvirksomhed (CITI-gruppe 853)

8) 77/92/EØF ([6])

Rådets direktiv af 13. december 1976 om foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler (ex CITI-gruppe 630), herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed

9) 82/470/EØF ([7])

Rådets direktiv af 29. juni 1982 om foranstaltninger til fremme af den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser ved selvstændig virksomhed inden for rejsebureauvirksomhed (CITI-gruppe 718) og inden for pakhus og oplagringsvirksomhed (CITI-gruppe 720)

10) 82/489/EØF ([8])

Rådets direktiv af 19. juli 1982 om foranstaltninger, der for frisører skal lette den faktiske udøvelse af etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser

11) 75/368/EØF ([9])

Rådets direktiv af 16. juni 1975 om foranstaltninger, der tilsigter at fremme den effektive udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for forskellige former for virksomhed (ex CITI-hovedgrupperne 01-85), herunder navnlig overgangsforanstaltninger for nævnte former for virksomhed

([1]) EFT nr. L 267 af 10. 12. 1970, s. 18.
([2]) EFT nr. L 307 af 18. 11. 1974, s. 5.
([3]) EFT nr. L 307 af 18. 11. 1974, s. 1.
([4]) EFT nr. L 260 af 22. 10. 1968, s. 16.
([5]) EFT nr. L 260 af 22. 10. 1968, s. 19.
([6]) EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 14.
([7]) EFT nr. L 213 af 21. 7. 1982, s. 1.
([8]) EFT nr. L 218 af 27. 7. 1982, s. 24.
([9]) EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 22.

▼B

12) 75/369/EØF ([1])

Rådets direktiv af 16. juni 1975 om foranstaltninger, der skal fremme den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted, herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed

Bemærkning

Det skal bemærkes, at der i medfør af akterne vedrørende Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongeriges (EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972), Grækenlands (EFT nr. L 291 af 19. 11. 1979) samt Spaniens og Portugals tiltrædelse (EFT nr. L 302 af 15. 11. 1985) er foretaget tilføjelser til nogle af de nævnte direktiver.

([1]) EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 29.

▼B

BILAG B

Oversigt over direktiver nævnt i artikel 2, stk. 3

Svarer til de direktiver, der er nævnt under punkt 1 til 7 i bilag A med undtagelse af direktiv 74/556/EØF, som er nævnt under punkt 6.

▼B

BILAG C

LISTE OVER UDDANNELSER MED SÆRLIG STRUKTUR, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 1, LITRA a), FØRSTE AFSNIT, ANDET LED, PUNKT II)

1. **De paramedicinske og socialpædagogiske uddannelser**

▼A2

I Den Tjekkiske Republik

følgende uddannelser:

— sygeplejer/plejeassistent (»Zdravotnický asistent«),

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år omfattende mindst 8 års grundskole og 4 års sundhedsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, afsluttet med en »*maturitní zkouška*«-eksamen

— ernæringsassistent (»Nutriční asistent«),

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år omfattende mindst 8 års grundskole og 4 års sundhedsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, afsluttet med en »*maturitní zkouška*«-eksamen

▼B

I Tyskland

følgende uddannelser:

— pædiatrisk sygeplejerske (Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger)

▼M1

— fysioterapeut (*Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)*) ([1])

▼M7

— ergoterapeut (Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut(in)/Ergotherapeut (in))

▼B

— talepædagog (Logopäde/Logopädin)

— ortoptist (Orthoptist(in))

— statsanerkendt pædagog (Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in))

— statsanerkendt sundhedspædagog (Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in))

▼M1

— teknisk laboratorieassistent (*medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)*)

— teknisk assistent (radiologi) (*medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)*)

— teknisk assistent (funktionsdiagnostik) (*medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik*)

— teknisk assistent (veterinærmedicin) (*veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)*)

— diætetiker (*Diätassistent(in)*)

— farmacitekniker (*Pharmazieingenieur*), givet inden den 31. marts 1994 på det tidligere DDR's område eller på de derfra hidrørende delstaters område

([1]) Fra 1. juni 1994 er den professionelle titel »*Krankengymnast(in)*« blevet erstattet af »*Physiotherapeut(in)*«. Ikke desto mindre kan medlemmer af dette erhverv, som har opnået deres diplom før denne dato, hvis de ønsker, fortsætte med at bruge den tidligere titel »*Krankengymnast(in)*«.

▼M1

— psykiatrisk sygeplejerske (*psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger*)

— taleterapeut (*Sprachtherapeut(in)*)

▼B

I Italien

følgende uddannelser:

— tandtekniker (odontotecnico)

— optiker (ottico)

▼M7

_____

▼A2

I Cypern

følgende uddannelser:

— tandtekniker (»οδοντοτεχνίτης«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år omfattende mindst 6 års grundskole, 6 års uddannelse på sekundærtrinnet og 2 års post-gymnasial erhvervsuddannelse efterfulgt af 1 års erhvervsfaglig erfaring

— optiker (»τεχνικός οπτικός«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år omfattende mindst 6 års grundskole, 6 års uddannelse på sekundærtrinnet og 2 års post-gymnasial erhvervsfaglig uddannelse efterfulgt af 1 års erhvervserfaring

I Letland

følgende uddannelser:

— klinikassistent (»zobārstniecības māsa«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år omfattende mindst 10 års almen skolegang og 2 års sundhedsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet og efterfulgt af 3 års erhvervserfaring, der afsluttes med en eksamen, der skal bestås for at få bevis for gennemført specialiseret uddannelse

— biomedicinsk laboratorieassistent (»biomedicīnas laborants«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 10 års almen skolegang og 2 års sundhedsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, efterfulgt af 2 års erhvervserfaring, der afsluttes med en eksamen, der skal bestås for at få bevis for gennemført specialiseret uddannelse

— tandtekniker (»zobu tehniķis«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 10 års almen skolegang og 2 års sundhedsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, efterfulgt af 2 års erhvervserfaring, der afsluttes med en eksamen, der skal bestås for at få bevis for gennemført specialiseret uddannelse

— fysioterapeutassistent (»fizioterapeita asistents«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år omfattende mindst 10 års almen skolegang og 3 års sundhedsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, efterfulgt af 2 års erhvervserfaring, der afsluttes med en eksamen, der skal bestås for at få bevis for gennemført specialiseret uddannelse

▼B

I Luxembourg

følgende uddannelser:

— teknisk assistent (radiologi) (assistante(e) technique médical(e) en radiologie)

— teknisk laboratorieassistent (assistant(e) technique médical(e) de laboratoire)

▼B

— psykiatrisk sygeplejerske (infirmier(ière) psychiatrique)

— teknisk assistent (kirurgi) (assistant(e) technique médicale(e) en chirurgie)

— pædiatrisk sygeplejerske (infirmier(ière) puériculteur(trice))

— narkosesygeplejerske (infirmier(ière) anesthésiste)

— eksamineret massør (masseur(euse) diplômé(e))

— pædagog (éducateur(trice))

▼M2

I Nederlandene

— dyrlægeassistent (*dierenartassistent*)

▼M4

I Østrig

— særlig grundlæggende uddannelse i pædiatrisk sygepleje (spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege)

— særlig grundlæggende uddannelse i psykiatrisk sundheds- og sygepleje (spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege)

▼B

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år, herunder

— enten mindst tre års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en eksamen og eventuelt suppleret med en specialisering af et eller to års varighed, afsluttet med en eksamen

— eller mindst 2 ½ år på en fagskole, afsluttet med en eksamen, og suppleret med mindst seks måneders erhvervspraktik eller mindst seks måneders praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed

— eller mindst to år på en fagskole, afsluttet med en eksamen, og suppleret med mindst et års erhvervspraktik eller mindst et års praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed

▼M2

— eller med hensyn til dyrlægeassistent (dierenartassistent) i Nederlandene tre års erhvervsuddannelse på en fagskole (*MBO*-ordningen) eller tre års erhvervsuddannelse i form af vekseluddannelse i lærlingeuddannelsessystemet (*LLW*), som begge afsluttes med en prøve.

▼A1

I Østrig

følgende uddannelser:

— kontaktlinseoptiker (»Kontaktlinsenoptiker«)

— fodterapeut (»Fußpfleger«)

— høreapparattekniker (»Hörgeräteakustiker«)

— drogist (»Drogist«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, herunder en uddannelse på mindst fem år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, og som er opdelt i en læretid på mindst tre år delvist i en virksomhed og delvist på en fagskole samt en periode med erhvervspraktik og -uddannelse, som afsluttes med en eksamen, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv og uddanne lærlinge.

— massør (»Masseur«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, herunder en uddannelse på mindst fem år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, bestående af en læretid på to år og en periode på to år med erhvervspraktik og -uddannelse samt et kursus på et år, som afsluttes med en eksamen, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv og uddanne lærlinge.

— børnehavepædagog (»Kindergärtner/in«)

— pædagog (»Erzieher«)

▼A1

der svarer til et uddannelsesforløb på 13 år, herunder fem års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en eksamen.

▼A2

I Slovakiet

følgende uddannelser:

— lærer i dans på grundlæggende kunstskoler (»učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 14,5 år omfattende 8 års grundskole, 4 års fagskole på sekundærtrinnet og et 5 semesters kursus i dansepædagogik

— lærer ved særlige uddannelsesfaciliteter og ved socialservicefaciliteter (»vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år omfattende 8-9 års grundskole, 4 års pædagogikstudium eller andet studium på sekundærtrinnet og 2 års supplerende pædagogikstudium på deltid.

▼B

2. **Mesteruddannelser (Mester/Meister/Maître) der svarer til uddannelser inden for håndværksmæssig virksomhed, der ikke er omfattet af direktiverne i bilag A.**

I Danmark

følgende uddannelser:

— optometrist

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, heraf fem års erhvervsuddannelse fordelt på en teoretisk uddannelse på 2 ½ år på en fagskole og en praktisk uddannelse på 2 ½ år i en virksomhed; uddannelsen afsluttes med en anerkendt eksamen i håndværksvirksomhed, der giver ret til mestertitlen.

— ortopædimekaniker

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 12 ½ år, heraf 3 ½ års erhvervsuddannelse fordelt på en teoretisk uddannelse på ½ år på en fagskole og en praktisk uddannelse på tre år i en virksomhed; uddannelsen afsluttes med en anerkendt eksamen i håndværksvirksomhed, der giver ret til mestertitlen.

— ortopædiskomager

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 13 ½ år, heraf 4 ½ års erhvervsuddannelse fordelt på en teoretisk uddannelse på to år på en fagskole og en praktisk uddannelse på 2 ½ år i en virksomhed; uddannelsen afsluttes med en anerkendt eksamen i håndværksvirksomhed, der giver ret til mestertitlen.

I Tyskland

følgende uddannelser:

— optiker (Augenoptiker)

— tandtekniker (Zahntechniker)

— bandagist (Bandagist)

— audiologiassistent (Hörgeräte-Akustiker)

— ortopædimekaniker (Orthopädiemechaniker)

— ortopædisk håndskomager (Orthopädieschuhmacher)

I Luxembourg

følgende uddannelser:

— optiker (opticien)

— tandtekniker (mécanicien dentaire)

— audiologiassistent (audioprothésiste)

— ortopædimekaniker-bandagist (mécanicien orthopédiste-bandagiste)

— ortopædisk håndskomager (orthopédiste-cordonnier)

▼B

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, herunder en uddannelse på mindst fem år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, der er foregået dels i en virksomhed, dels på en fagskole, og som afsluttes med en eksamen, der kræves bestået for at kunne udøve selvstændig håndværks-virksomhed eller for som lønmodtager at opnå en stilling med et tilsvarende ansvar.

▼A1

I Østrig

følgende uddannelser:

— bandagist (»Bandagist«)

— korsetmager (»Miederwarenerzeuger«)

— optiker (»Optiker«)

— ortopædisk håndskomager (»Orthopädieschuhmacher«)

— ortopæditekniker (»Orthopädietechniker«)

— tandtekniker (»Zahntechniker«)

— gartner (»Gärtner«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, herunder en uddannelse på mindst fem år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, og som er opdelt i en læretid på mindst tre år delvist i en virksomhed og delvist på en fagskole samt en periode på mindst to år med erhvervspraktik og -uddannelse, som afsluttes med en mestereksamen, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv, uddanne lærlinge og benytte titlen »Meister«.

mesteruddannelse inden for land- og skovbrug, især

— mester i landbrug (»Meister in der Landwirtschaft«)

— mester i landbrugsøkonomi (»Meister in der ländlichen Hauswirtschaft«)

— mester i havebrug (»Meister im Gartenbau«)

— mester i grøntsagsdyrkning (»Meister im Feldgemüsebau«)

— mester i frugtdyrkning og -behandling (»Meister im Obstbau und in der Obstverwertung«)

— mester i vindyrkning og -produktion (»Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft«)

— mester i mejeribrug (»Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft«)

— mester i hesteopdræt (»Meister in der Pferdewirtschaft«)

— mester i fiskeri (»Meister in der Fischereiwirtschaft«)

— mester i fjerkræopdræt (»Meister in der Geflügelwirtschaft«)

— mester i biavl (»Meister in der Bienenwirtschaft«)

— mester i skovbrug (»Meister in der Forstwirtschaft«)

— mester i skovbeplantning og -forvaltning (»Meister in der Forstgarten- und Forstpflegewirtschaft«)

— mester i landbrugslagerforvaltning (»Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung«)

▼A1

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 15 år, herunder en uddannelse på mindst seks år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, og som er opdelt i en læretid på mindst tre år delvist i en virksomhed og delvist på en fagskole samt en periode på tre år med erhvervspraktik, som afsluttes med en mestereksamen, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv, uddanne lærlinge og benytte titlen »Meister«.

▼A2

I Polen

følgende uddannelser:

— lærer inden for erhvervsfaglig uddannelse (»Nauczyciel praktycznej nauki zawodu«), der består af et uddannelsesforløb på:

  — 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet eller tilsvarende uddannelse på sekundærtrinnet på et relevant område efterfulgt af et kursus i pædagogik af en samlet varighed på mindst 150 timer, kursus i arbejdssikkerhed og arbejdshygiejne og 2 års erhvervserfaring inden for det fag, der skal undervises i, eller

  — 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse og afslutningsbevis fra en postgymnasial pædagogisk fagskole, eller

  — 8 års grundskole og 2-3 års grundlæggende erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet og mindst 3 års erhvervserfaring afsluttet med en mesterprøve inden for faget efterfulgt af et kursus i pædagogik af en varighed på mindst 150 timer.

I Slovakiet

følgende uddannelser:

— erhvervsskolelærer (»majster odbornej výchovy«),

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende 8 års grundskole, 4 års erhvervsfaglig uddannelse (fuldstændig erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet og/eller lærlingeuddannelse inden for den relevante (tilsvarende) erhvervsfaglige uddannelse eller lærlingeuddannelse), mindst 3 års erhvervserfaring inden for den afsluttede uddannelse eller lærlingeuddannelse og supplerende pædagogiske studier på universitetsniveau eller på tekniske universiteter, eller fuldstændig uddannelse eller lærlingeuddannelse på sekundærtrinnet inden for den relevante (tilsvarende) erhvervsfaglige uddannelse eller lærlingeuddannelse, mindst tre års erhvervserfaring inden for den afsluttede uddannelse eller lærlingeuddannelse og supplerende pædagogiske studier på universitetsniveau, eller fra den 1. september 2005 specialiseret uddannelse inden for specialpædagogik, der gives på metodologicentre for erhvervsskolelærere på særlige skoler uden supplerende pædagogiske studier.

▼B

3. **Maritime erhverv**

a) Maritim sejlads

▼A2

I Den Tjekkiske Republik

følgende uddannelser:

— bådsmand (»Palubní asistent«)

— vagthavende navigatør (»Námořní poručík«)

— overstyrmand (»První palubní důstojník«)

— skibsfører (»Kapitán«)

— maskinassistent (»Strojní asistent«)

— maskinofficer (»Strojní důstojník«)

— anden maskinmester (»Druhý strojní důstojník«)

▼A2

— første maskinmester (»První strojní důstojník«)

— elektriker (»Elektrotechnik«)

— chefelektriker (»Elektrodůstojník«)

▼B

I Danmark

følgende uddannelser:

— skibsfører

— overstyrmand

— enestyrmand, vagthavende styrmand

— vagthavende styrmand

— maskinchef

— 1. maskinmester

— 1. maskinmester/vagthavende maskinmester

I Tyskland

følgende uddannelser:

— skibsfører (Kapitän AM)

— skibsfører (Kapitän AK)

— styrmand (Nautischer Schiffsoffizier AMW)

— styrmand (Nautischer Schiffsoffizier AKW)

— maskinmester (niveau C) (Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen)

— maskinist (niveau C) - maskinchef (Schiffsmaschinist CMa - Leiter von Maschinenanlagen)

— maskinmester (niveau C) (Schiffsbetriebstechniker CTW)

— maskinist (niveau C) - eneste maskinofficer (Schiffsmachinist CMaW - Technischer Alleinoffizier)

I Italien

følgende uddannelser:

— styrmand (ufficiale di coperta)

— maskinmester (ufficiale di macchina)

▼A2

I Letland

følgende uddannelser:

— skibselektriker (»Kuģu elektromehāniķis«)

— køleanlægstekniker (»Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists«)

▼B

I Nederlandene

følgende uddannelser:

— styrmand i kystfart (med supplement) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling))

▼B

— motormand (diploma motordrijver)

▼M2

— VTS-tjenestemand (*VTS-functionaris*)

▼M8

I Rumænien

følgende uddannelser:

— rorsmand ved maritim sejlads II/ 4 ST CW (»timonier maritim«).

▼B

der svarer til følgende uddannelser

▼A2 — *i Den Tjekkiske Republik:*

— med hensyn til bådsmand (»Palubní asistent«)

1. Alder mindst 20 år.

2. a) Søfartsakademi eller søfartskole — navigationsafdelingen, begge uddannelser skal afsluttes med »*maturitní zkouška*« og godkendt farttid på søgående skib på mindst seks måneder under studierne, eller

b) godkendt farttid på søgående skib på mindst to år som menig, der indgår i brovagten som støtte, og afslutning af en godkendt uddannelse, der opfylder de relevante kvalifikationskrav omhandlet i afsnit A-II/1 i STCW (International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers), gennemført på et søfartsakademi eller en søfartsskole hos STCW-konventionsparten, og bestået eksamen over for et bedømmelsesudvalg, der er anerkendt af Den Tjekkiske Republiks Søtransportkomité (MTC).

— med hensyn til vagthavende navigatør (»Námořní poručík«)

1. Godkendt farttid på søgående skib som dæksassistent på skibe på 500 bruttotonnage eller mere i mindst 6 måneder for en afgangselev med eksamen fra en søfartsskole eller -akademi, eller et år for en afgangselev med eksamen fra en godkendt uddannelse, herunder mindst 6 måneder som menig, der indgår i brovagten.

2. Behørigt udfyldt og godkendt uddannelsesbog for uddannelse om bord for styrmandselever

— med hensyn til overstyrmand (»První palubní důstojník«)

Bevis for kvalifikationer som vagthavende navigatør på skibe på 500 bruttotonnage eller mere og mindst 12 måneders godkendt farttid på søgående skib i den egenskab.

— med hensyn til skibsfører (»Kapitán«)

Bevis for tjeneste som skibsfører på skibe mellem 500 og 3 000 bruttotonnage.

Bevis for kvalifikationer som overstyrmand på skibe på 3 000 bruttotonnage eller mere og mindst 6 måneders godkendt farttid på søgående skib som overstyrmand på skibe på 500 bruttotonnage eller mere og mindst 6 måneders godkendt farttid på søgående skib som overstyrmand på skibe på 3 000 bruttotonnage eller mere.

— med hensyn til maskinassistent (»Strojní asistent«)

1. Alder mindst 20 år.

2. Søfartsakademi eller søfartsskole — afdeling for teknologi og godkendt farttid på søgående skib på mindst 6 måneder under uddannelsen.

— med hensyn til maskinofficer (»Strojní důstojník«)

Godkendt farttid på søgående skib som maskinassistent på mindst 6 måneder for en afgangselev fra et søfartsakademi eller en søfartsskole.

▼A2

— med hensyn til anden maskinmester (»Druhý strojní důstojník«)

Godkendt farttid på søgående skib på mindst 12 måneder som tredje maskinofficer på skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 750 kW eller derover

— med hensyn til første maskinmester (»První strojní důstojník«)

Relevant bevis for tjeneste som anden maskinmester på skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 3 000 kW eller derover, og som har mindst 6 måneders godkendt farttid på et søgående skib i den egenskab.

— med hensyn til elektriker (»Elektrotechnik«)

1. Alder mindst 18 år.

2. Søfarts- eller andet akademi, afdeling for elektromekanik eller teknisk skole for elektroteknik, alle uddannelser skal afsluttes med »*maturitní zkouška*« og mindst 12 måneders godkendt praktik inden for elektromekanik.

— med hensyn til chefelektriker (»Elektro důstojník«)

1. Søfartsakademi eller søfartsskole, afdeling for maritim elektromekanik eller andet akademi eller anden skole på sekundærtrinnet inden for elektromekanik, alle uddannelser skal afsluttes med »*maturitní zkouška*« eller en statseksamen.

2. Godkendt farttid på søgående skib som elektriker i mindst 12 måneder for en afgangselev fra et akademi eller en teknisk skole, eller 24 måneder for en afgangselev fra en skole på sekundærtrinnet.

▼B

— i Danmark ni års folkeskole efterfulgt af en erhvervsfaglig grunduddannelse og/eller fartstid på mellem 17 og 36 måneder, som

— for den vagthavende styrmand suppleres med et års videregående erhvervsuddannelse

— for de øvrige suppleres med tre års videregående erhvervsuddannelse

— i Tyskland et samlet uddannelsesforløb på mellem 14 og 18 år, heraf en treårs grundlæggende erhvervsuddannelse og ét års fartstid, efterfulgt af en videregående erhvervsuddannelse på et til to år eventuelt suppleret med en erhvervspraktikperiode i navigation på 2 år

— i Italien et samlet uddannelsesforløb på 13 år, heraf mindst fem års erhvervsuddannelse, afsluttet med en eksamen, og i givet fald suppleret med en praktikperiode

▼A2

— *i Letland:*

— med hensyn til skibselektriker (»kuģu elektromehāniķis«)

1. En person på mindst 18 år.

2. Består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år og 6 måneder, herunder mindst 9 års grundskole og mindst 3 års erhvervsfaglig uddannelse. Herudover tjeneste på mindst 6 måneder til søs som elektriker eller assisterende elektriker på skibe med en generatorydelse på over 750 kW. Den erhvervsfaglige uddannelse afsluttes med en særlig eksamen afholdt af den kompetente myndighed i overensstemmelse med det af Transportministeriet godkendte uddannelsesprogram.

— med hensyn til køleanlægstekniker (»kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists«)

1. En person på mindst 18 år.

2. Består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år, herunder mindst 9 års grundskole og mindst 3 års erhvervsfaglig uddannelse. Herudover tjeneste på mindst 12 måneder til søs som køleanlægsteknikerassistent. Den erhvervsfaglige uddannelse afsluttes med en særlig eksamen afholdt af den

▼A2

kompetente myndighed i overensstemmelse med det af Transportministeriet godkendte uddannelsesprogram.

▼M2

— *I Nederlandene*

— med hensyn til styrmand i kystfart (med supplement) (*stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)*) og motormand (diploma motordrijver) et uddannelsesforløb på 14 år, heraf mindst to år i en fagskole, suppleret med en praktikperiode på tolv måneder

— med hensyn til VTS-tjenestemand (*VTS-functionaris*) et uddannelsesforløb af en samlet varighed på mindst 15 år, herunder mindst tre års højere erhvervsuddannelse (*HBO*) eller erhvervsuddannelse på mellemniveau (*MBO*), der efterfølges af nationale eller regionale specialuddannelser, og som hver omfatter mindst tolv ugers teoretisk uddannelse og afsluttes med en prøve

▼M8

— *i Rumænien:*

— med hensyn til rorsmand ved maritim sejlads II/ 4 ST CW (»timonier maritim«):

1. Alder mindst 18 år.

2. a) er i besiddelse af et passende duelighedsbevis som sømand (sømandsuddannelse på sekundærtrinnet); har gennemført en farttid på 24 måneder som sømand på søgående skib, heraf mindst 12 måneder inden for de sidste fem år; har deltaget i et godkendt kursus med henblik på forfremmelse til lederniveau (7 dage)

b) eller er i besiddelse af et passende duelighedsbevis som sømand (søfartsuddannelse på sekundærtrinnet) samt et duelighedsbevis som radiooperatør, tekno-operatør i søgående mobiltjeneste; har gennemført en farttid på 24 måneder som sømand på søgående skib og som radiooperatør, tekno-operatør i søgående mobiltjeneste eller GMDSS-GOC-operatør; har deltaget i et godkendt kursus med henblik på forfremmelse til lederniveau (7 dage).

▼B

Disse uddannelser anerkendes inden for rammerne af den internationale STCW-konvention (den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, 1978).

b) Havfiskeri

I Tyskland

følgende uddannelser:

— skibsfører/fiskeri (Kapitän BG/Fischerei)

— skibsfører/fiskeri (Kapitän BK/Fischerei)

— styrmand/fiskeri (Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei)

— styrmand/fiskeri (Nautischer Schiffsoffizier BKW/Fischerei)

I Nederlandene

følgende uddannelser:

— styrmand/maskinist V (stuurman werktuigkundige V)

— maskinist IV, fiskeri (werktuigkundige IV visvaart)

— styrmand IV, fiskeri (stuurman IV visvaart)

— styrmand/maskinist VI (stuurman werktuigkundige VI)

der svarer til følgende uddannelser

— i Tyskland et samlet uddannelsesforløb på mellem 14 og 18 år, heraf en treårs grundlæggende erhvervsuddannelse og ét års fartstid, efterfulgt af en videregående erhvervsuddannelse og ét års fartstid, efterfulgt af en videregående erhvervsuddannelse på et til to år eventuelt suppleret med en erhvervspraktikperiode i navigation på to år

— i Nederlandene et uddannelsesforløb på mellem 13 og 15 år, heraf mindst to år i en fagskole suppleret med en praktikperiode på tolv måneder.

▼B

Disse uddannelser er anerkendt inden for rammerne af Torremolinos-konventionen (den internationale konvention om fiskefartøjers sikkerhed, 1977).

4. **Tekniske erhverv**

▼A2

I Den Tjekkiske Republik

følgende uddannelser:

— autoriseret tekniker, autoriseret konstruktør (»autorizovaný technik, autorizovaný stavitel«)

der består af mindst 9 års erhvervsfaglig uddannelse opdelt i 4 års teknisk uddannelse på sekundærtrinnet afsluttet med en »*maturitní zkouška*« (eksamen fra en teknisk skole på sekundærtrinnet) og 5 års erhvervserfaring afsluttet med en faglig kvalifikationsprøve med henblik på udøvelse af den valgte faglige aktivitet inden for byggesektoren (i henhold til lov nr. 50/1976 Sb. (lov om byggeri) og lov nr. 360/1992 Sb.).

— fører af et sporbundet køretøj (»Fyzická osoba řídící drážní vozidlo«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse afsluttet med »*maturitní zkouška*« og afsluttet med statseksamen i køretøjernes drivkraft.

— sporkontroltekniker (»Drážní revizní technik«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grunduddannelse og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse på en maskinskole eller en teknisk skole på sekundærtrinnet, afsluttet med en »*maturitní zkouška*«-eksamen.

— kørelærer (»Učitel autoškoly«)

Alder mindst 24 år og et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, der er fokuseret på trafik og maskineri og afsluttet med »*maturitní zkouška*«.

— statstekniker til inspektion af motorkøretøjer (»Kontrolní technik STK«)

Alder mindst 21 år og et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet, afsluttet med »*maturitní zkouška*«. Efterfulgt af mindst 2 års teknisk praksis, et kørekort, en ren straffeattest, og afslutning af den særlige uddannelse på mindst 120 timer samt bestået af prøven.

— mekaniker til kontrol af udstødningsgasser fra biler (»Mechanik měření emisí«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet afsluttet med »*maturitní zkouška*«. Desuden kræves afslutning af 3 års teknisk praktik og særlig uddannelse som »mekaniker til kontrol af udstødningsgasser fra biler« af mindst 8 timers varighed samt bestået af prøven.

— skibsfører 1. klasse (»Kapitán I. třídy«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 15 år omfattende 8 års grundskole og 3 års erhvervsfaglig uddannelse afsluttet med »*maturitní zkouška*« og afsluttet med en eksamen bekræftet af et kvalifikationsbevis. Denne erhvervsfaglige uddannelse skal følges op af 4 års erhvervspraksis, eller afsluttes med en prøve.

— restaurator af monumenter inden for kunsthåndværk (»restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på 12 år, såfremt dette omfatter fuld teknisk uddannelse i restaurering på sekundærtrinnet; eller 10-12 års studier på en tilsvarende uddannelse plus 5 års erhvervserfaring, hvis der er tale om en fuld teknisk uddannelse på sekundærtrinnet, der afsluttes med »*maturitní zkouška*«, eller 8 års erhvervserfaring, hvis der er tale om en teknisk uddannelse på sekundærtrinnet, der afsluttes med den endelige svendeprøve.

▼A2

— restaurator af kunstværker, der ikke er monumenter, og som opbevares i samlinger på museer og gallerier, og af andre genstande af kulturel værdi (»restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty«),

der består af et samlet uddannelsesforløb på 12 år plus 5 års erhvervserfaring, hvis der er tale om en fuld teknisk uddannelse i restaurering på sekundærtrinnet, der afsluttes med »*maturitní zkouška*«.

— leder af affaldshåndtering (»odpadový hospodář«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse afsluttet med »*maturitní zkouška*«-eksamen og mindst 5 års erhvervserfaring inden for affaldshåndtering inden for de seneste 10 år.

— leder af sprængningsteknologi (»Technický vedoucí odstřelů«)

der består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år, herunder mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet afsluttet med »*maturitní zkouška*«,

og efterfulgt af:

— 2 år som sprængningsarbejder under jorden og 1 år over jorden; herunder 6 måneder som assisterende sprængningsarbejder:

— uddannelseskursus på 100 timers teoretisk og praktisk undervisning efterfulgt af en prøve aflagt ved den relevante distriktsminemyndighed;

— mindst 6 måneders erhvervserfaring med planlægning og gennemføring af større sprængningsarbejder;

— uddannelseskursus på 32 timers teoretisk og praktisk undervisning efterfulgt af en prøve aflagt ved den tjekkiske minemyndighed;

▼B

I Italien

følgende uddannelser:

— landmåler (geometra)

— landbrugskonsulent (perito agrario)

▼M1

_____

_____

▼B

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på det tekniske sekundærtrin på mindst 13 år, heraf otte års obligatorisk skolegang efterfulgt af fem års skolegang på sekundærtrinnet, hvoraf de tre er koncentreret om det pågældende fag, afsluttet med en teknisk studentereksamen, suppleret

— for så vidt angår uddannelsen som landmåler

enten med et praktikophold på mindst to år i en virksomhed

eller med fem års faglig erfaring

▼M1

— for så vidt angår landbrugskonsulenter med fuldførelsen af et praktikophold på mindst to år

▼B

efterfulgt af en statskontrolleret eksamen.

▼A2

I Letland

følgende uddannelser:

— lokomotivførerassistent (»vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs«)

— alder mindst 18 år.

▼A2

— består af et samlet uddannelsesforløb på mindst 12 år omfattende mindst 8 års grundskole og mindst 4 års erhvervsfaglig uddannelse. Den erhvervsfaglige uddannelse afsluttes med en særlig prøve aflagt over for en arbejdsgiver. Kvalifikationsbevis udstedes af en kompetent myndighed for 5 år.

▼B

I Nederlandene

uddannelse til

— foged (gerechtsdeurwaarder)

▼M2

— tandprotesemager (*tandprotheticus*)

som svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb

— med hensyn til foged (*gerechtsdeurwaarder*), på i alt 19 år, herunder otte års pligtig skolegang efterfulgt af otte års skolegang på sekundærtrinnet, der omfatter fire års teknisk undervisning, og som afsluttes med en statskontrolleret prøve og suppleres med tre års teoretisk og praktisk erhvervsuddannelse

— med hensyn til tandprotesemager *tandprotheticus*), på i alt mindst 15 års heltidsuddannelse og tre års deltidsuddannelse, herunder otte års skolegang på primærtrinnet, fire års almen sekundærundervisning og fuldførelse af tre års erhvervsuddannelse, der omfatter teoretisk og praktisk uddannelse til tandtekniker suppleret med tre års deltidsuddannelse til tandprotesemager, der afsluttes med en prøve.

▼A1

I Østrig

følgende uddannelser:

— forstmand (»Förster«)

— teknisk konsulent (»Technisches Büro«)

— leje af arbejdskraft (»Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe«)

— arbejdsformidler (»Arbeitsvermittlung«)

— investeringskonsulent (»Vermögensberater«)

— detektiv (»Berufsdetektiv«)

— sikkerhedsvagt (»Bewachungsgewerbe«)

— ejendomsmægler (»Immobilienmakler«)

— ejendomsadministrator (»Immobilienverwalter«)

▼M7

_____

▼A1

— byggeleder (»Bauträger/Bauorganisator/Baubetreuer«)

— inkassator (»Inkassoinstitut«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb på mindst 15 år, heraf otte års obligatorisk skolegang efterfulgt af mindst fem års faglig uddannelse eller handelsuddannelse, afsluttet med en eksamen og suppleret med mindst to års praktikophold afsluttet med en erhvervsfaglig eksamen.

— forsikringskonsulent (»Berater in Versicherungsangelegenheiten«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb på 15 år, heraf seks års erhvervsuddannelse som led i en struktureret uddannelse, opdelt på tre års lærlingeuddannelse og tre års erhvervspraktik og -uddannelse, afsluttet med en eksamen.

— bygmester/projektleder (»Planender Baumeister«)

— tømrermester/projektleder (»Planender Zimmermeister«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb på mindst 18 år, heraf mindst ni års erhvervsuddannelse opdelt i fire års skolegang på det tekniske sekundærtrin og fem års erhvervspraktik afsluttet med en eksamen, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv og uddanne lærlinge, for så vidt denne uddannelse vedrører bygningsprojektering, teknisk beregning og byggeledelse.

▼M7

— bogholder (»gewerbliche(r) Buchhalter(in)«) i overensstemmelse med Gewerbeordnung (lov om handel, håndværk og industri) fra 1994

— selvstændig bogholder (»selbstständige(r) Buchhalter(in)«) i overensstemmelse med Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe (lov om revisorvirksomhed) fra 1999.

▼A2

I Polen

følgende uddannelser:

— bilinspektionstekniker ved en bilinspektionsstation på grundniveau (»Diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań«)

der består af 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet koncentreret om motorkøretøjer, grundlæggende kursus i inspektion af motorkøretøjer — 51 timer samt bestået af en kvalifikationsprøve samt 3 års praktik på en tankstation eller et værksted.

— bilinspektionstekniker ved en distriktsbilinspektionsstation (»Diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów«)

der består af 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet koncentreret om motorkøretøjer, grundlæggende kursus i inspektion af motorkøretøjer — 51 timer, bestået af en kvalifikationsprøve samt 4 års praktik på en tankstation eller på et værksted.

— bilinspektionstekniker ved en bilinspektionsstation (»Diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów«)

der består af 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet koncentreret om motorkøretøjer, 4 års bekræftet praktik på en tankstation eller et værksted, eller 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet på et andet område end motorkøretøjer samt 8 års praktik på en tankstation eller et værksted — 113 timers samlet kursus omfattende grundkursus og specialkursus med prøve efter hvert niveau.

De enkelte kursers varighed og generelle mål inden for den samlede uddannelse til bilinspektionstekniker er specificeret i infrastrukturministerens bekendtgørelse af 28. november 2002 om specifikke krav til bilinspektionsteknikere (Statstidende af 2002, nr. 208, punkt 1769).

— jernbaneekspeditør (»Dyżurny ruchu«)

der består af 8 års grundskole og 4 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet med speciale i jernbanetransport, kursus der forbereder til arbejdet som jernbaneekspeditør på 45 dage og bestået af kvalifikationsprøven, eller

▼A2

der består af 8 års grundskole og 5 års erhvervsfaglig uddannelse på sekundærtrinnet med speciale i jernbanetransport, kursus der forbereder til arbejdet som jernbaneekspeditør på 63 dage og bestået af kvalifikationsprøven.

▼B

5. **Uddannelser i Det Forenede Kongerige, der er godkendt som National Vocational Qualifications eller som Scottish Vocational Qualifications**

Følgende uddannelser:

▼M3

_____

▼B

— mineelektroingeniør (Mine Electrical Engineer)

— minemaskiningeniør (Mine Mechanical Engineer)

▼M4

_____

▼M3

_____

▼B

— tandterapeut (Dental Therapist)

— tandhygiejneekspert (Dental Hygienist)

— ordinerende optiker (Dispensing Optician)

— assisterende mineingeniør (Mine Deputy)

— kurator (Insolvency Practitioner)

— autoriseret notar i ejendomsoverdragelsessager (Licensed Conveyancer)

▼M3

_____

▼B

— førstestyrmand på fragt- og passagerskibe - ingen begrænsninger (First Mate - Freight/Passenger ships - Unrestricted)

— andenstyrmand på fragt- og passagerskibe - ingen begrænsninger (Second Mate - Freight/Passenger ships - Unrestricted)

— tredjestyrmand på fragt- og passagerskibe - ingen begrænsninger (Third Mate - Freight/Passenger ships - Unrestricted)

— dæksofficer på fragt- og passagerskibe - ingen begrænsninger (Deck Officer - Freight/Passenger ships - Unrestricted)

— maskinofficer på fragt- og passagerskibe - ubegrænset område (Engineer Officer - Freight/Passenger ships - Unlimited Trading Area)

▼M4

_____

— tekniker i affaldshåndtering (Certified Technically Competent Person in Waste Management)

▼M7

— veterinærsygeplejerske (listed veterinary nurse)

▼B

der fører frem til de kvalifikationer, der er godkendt som »National Vocational Qualifications« (NVQ), ►M4 ———— ◄ eller godkendt i Skotland som »Scottish Vocational Qualifications«, og som ligger på niveau 3 og 4 i Det Forenede Kongeriges National Framework of Vocational Qualifications.

For disse niveauer gælder følgende definitioner:

— **niveau 3:** Kompetence med hensyn til en bred vifte af forskellige arbejdsaktiviteter, der udføres i en lang række forskellige sammenhænge, og hvoraf de fleste er komplekse og ikke-rutinemæssige. Der er tale om en betydelig grad af ansvar og selvstændighed, ligesom der i mange tilfælde stilles krav om tilsyn med eller ledelse af andre.

— **niveau 4:** Kompetence med hensyn til en bred vifte af komplekse, tekniske eller faglige arbejdsaktiviteter, der udøves i en lang række

▼B

forskellige sammenhænge og med en høj grad af personligt ansvar og selvstændighed. Der er ofte tale om ansvar for andres arbejde og for fordeling af midler.

▼B

BILAG D

Liste over uddannelser med særlig struktur, der er omhandlet i artikel 3, litra b), første afsnit, tredje led

I Det Forenede Kongerige

De lovregulerede uddannelser, som fører frem til de kvalifikationer, der er godkendt som »National Vocational Qualifications (NVQ) ►M4 ——————— ◄« eller godkendt i Skotland som »Scottish Vocational Qualifications«, og som ligger på niveau 3 og 4 i Det Forenede Kongeriges National Framework of Vocational Qualifications.

For disse niveauer gælder følgende definitioner:

— **niveau 3:** Kompetence med hensyn til en bred vifte af forskellige arbejdsaktiviteter, der udføres i en lang række forskellige sammenhænge, og hvoraf de fleste er komplekse og ikke-rutinemæssige. Der er tale om en betydelig grad af ansvar og selvstændighed, ligesom der i mange tilfælde stilles krav om tilsyn med eller ledelse af andre.

— **niveau 4:** Kompetence med hensyn til en bred vifte af komplekse, tekniske eller faglige arbejdsaktiviteter, der udøves i en lang række forskellige sammenhænge og med en høj grad af personligt ansvar og selvstændighed. Der er ofte tale om ansvar for andres arbejde og for fordeling af midler.

▼M1

I Tyskland

følgende lovregulerede uddannelser

— de lovregulerede uddannelser, som fører frem til erhvervene teknisk assistent (*technische(r) Assistent(in)*) og handelsassistent (*kaufmännische(r) Assistent (in)*) og erhverv i den sociale sektor (*soziale Berufe*) samt erhvervet statsprøvet vejrtrænings-, tale- og stemmepædagog (*staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)*), af en samlet varighed på mindst 13 år, som forudsætter første trin af sekundærundervisningen (*mittlerer Bildungsabschluß*), og som omfatter:

  — enten mindst tre års [1] erhvervsuddannelse på en fagskole (*Fachschule*), afsluttet med en eksamen og eventuelt suppleret med en specialisering af et eller to års varighed, afsluttet med en eksamen

  — eller mindst 2 ½ år på en fagskole (*Fachschule*), afsluttet med en eksamen, og suppleret med mindst seks måneders erhvervspraktik eller mindst seks måneders praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed

  — eller mindst to år på en fagskole (*Fachschule*), afsluttet med en eksamen, og suppleret med mindst et års erhvervspraktik eller mindst et års praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed

— de lovregulerede uddannelser med henblik på erhvervene statsprøvet (*staatlich geprüft*) tekniker (*Techniker(in)*), virksomhedsøkonom (*Betriebswirt(in)*), designer (*Gestalter(in)*) og hjemmehjælper (*Familienpfleger(in)*) af en samlet varighed på mindst 16 år, der forudsætter afslutning af den pligtige skolegang eller en sidestillet uddannelse (af en varighed på mindst ni år) samt en uddannelse på en erhvervsskole (*Berufsschule*) på mindst tre år, og som efter mindst to års erhvervspraktik omfatter mindst to års fuldtidsuddannelse eller en deltidsuddannelse af tilsvarende varighed

— de lovregulerede uddannelser og de lovregulerede efteruddannelser af en samlet varighed på mindst 15 år, der almindeligvis forudsætter afslutning af den pligtige skolegang (af en varighed på mindst ni år) og en fuldført erhvervsuddannelse (almindeligvis tre år), og som almindeligvis omfatter mindst to års (almindeligvis tre års) erhvervspraktik samt en eksamen som led i efteruddannelsen, til hvis foreberedelse der almindeligvis træffes uddannelsesledsageforanstaltninger enten sideløbende med erhvervspraktikken (mindst 1 000 timer) eller på fuldtid (mindst et år).

([1]) Mindstevarigheden på tre år kan nedsættes til to år, hvis den pågældende er indehaver af den kvalifikation, som er nødvendig for adgang til universitetet (*Abitur*), dvs. 13 års forudgående uddannelse, eller den kvalifikation, som er nødvendig for adgang til *Fachhochschulen* (*Fachhochschulreife*), dvs. tolv års forudgående uddannelse.

▼M1

De tyske myndigheder tilstiller Kommissionen og de øvrige medlemsstater en liste over de uddannelsesforløb, der berøres af nærværende bilag.

▼M2

I Nederlandene

følgende lovregulerede uddannelser:

— De lovregulerede uddannelsesforløb af en samlet varighed på mindst 15 år, der forudsætter fuldførelse af otte års skolegang på primærtrinnet, fulgt af enten fire års almen sekundærundervisning på mellemniveau (*MAVO*) eller fire års forberedende erhvervsuddannelse (*VBO*) eller almen sekundærundervisning på højere niveau, og hvor der kræves fuldførelse af en treårig eller fireårig uddannelse på fagskole på mellemniveau (*MBO*), der afsluttes med en prøve.

— De lovregulerede uddannelsesforløb af en samlet varighed på mindst 16 år, der forudsætter fuldførelse af otte års skolegang på primærtrinnet, fulgt af mindst fire års forberedende erhvervsuddannelse (*VBO*) eller almen sekundærundervisning på højere niveau, og hvor der kræves fuldførelse af mindst fire års erhvervsuddannelse i lærlingeuddannelsessystemet, der omfatter mindst én dags teoretisk undervisning på skole hver uge og på de andre dage praktisk uddannelse på et praktikcenter eller i en virksomhed, og som afsluttes med en prøve på sekundært eller tertiært niveau.

De nederlandske myndigheder tilstiller Kommissionen og de øvrige medlemsstater en fortegnelse over de uddannelsesforløb, der berøres af dette bilag

I Østrig

— Uddannelser på højere fagskoler (*Berufsbildende Höhere Schulen*) og højere land- og skovbrugsskoler (*Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten*), herunder særlige typer (*einschließlich der Sonderformen*), hvis struktur og niveau er fastsat ved love eller administrative bestemmelser.

  Uddannelserne har en samlet længde på mindst 13 år og omfatter fem års erhvervsuddannelse, som afsluttes med en prøve, hvis bestået er bevis for faglig kompetence.

— Uddannelser i mesterskoler (*Meisterschulen*), mesterklasser (*Meisterklassen*), værkførerskoler (*Werkmeisterschulen*) eller bygningshåndværkerskoler (Bauhandwerkerschulen), hvis struktur og niveau er fastsat ved love eller administrative bestemmelser.

  Uddannelsesforløbene har en samlet længde på mindst 13 år, der omfatter ni års pligtig skolegang fulgt af enten tre års erhvervsuddannelse på en fagskole eller mindst tre års uddannelse i en virksomhed og, sideløbende hermed, på en fagskole (*Berufsschule*), der begge afsluttes med en prøve, som suppleres med fuldførelse af mindst ét års uddannelse i en mesterskole (*Meisterschule*) mesterklasser (*Meisterklassen*), værkførerskole (*Werkmeisterschule*) eller en bygningshåndværkerskole (*Bauhandwerkerschulen*). I de fleste tilfælde er den samlede varighed på mindst 15 år, herunder perioder med erhvervspraktik, som enten går forud for uddannelserne på disse læreanstalter eller ledsages af deltidsuddannelser (mindst 960 timer).

De østrigske myndigheder tilstiller Kommissionen og de øvrige medlemsstater en fortegnelse over de uddannelsesforløb, der berøres af dette bilag.